

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 03.12.1999
KOM(1999) 652 endelig

1998/0358 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS HENSTILLING
OM MINDSTEKRAV FOR MILJØINSPEKTIONER I MEDLEMSSTATERNE

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2)

BEGRUNDELSE

I medfør af EF-traktatens artikel 250, stk. 2, forelægger Kommissionen et ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om mindstekrav for miljøinspektioner i medlemsstaterne¹. Det ændrede forslag tager indholdsmæssigt nogle af de ændringsforslag til efterretning, som Europa-Parlamentet vedtog på sit plenarmøde den 13.-17. september 1999. Det ændrede forslag imødekommer imidlertid ikke Parlamentets forslag om ændring af forslagens form fra henstilling til direktiv. Det ændrede forslag tager hensyn til udtalelsen fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, der blev afgivet den 28. april 1999.

De af Europa-Parlamentets ændringer, som accepteres af Kommissionen

Kommissionen kan fuldt ud acceptere **ændring nr. 1 og 10 (stk. 2a)**, forudsat formen som henstilling bevares. Kommissionen kan acceptere det principielle i ændring nr. **16** (uden henvisning til Det Europæiske Miljøagentur (EMA)), **17 og 24**, forudsat formen som henstilling bevares. Disse ændringer er kommenteret nedenfor.

Ændring nr. 1 indfører en ny betragtning 3a om inddragelse af Det Europæiske Miljøagentur til at rådgive medlemsstaterne om deres systemer for kontrol med miljøforanstaltninger og bistå gennem støtte til rapportering, således at denne samordnes. **Ændring nr. 10 (stk. 2a)** indsætter et nyt punkt i afsnit III, der tilskynder medlemsstaterne, i samarbejde med IMPEL og Kommissionen, til at fremme samordningen af inspektioner og inspektionstjenester for at imødegå retsstridige grænseoverskridende metoder på miljøområdet. Disse ændringer er begge i udstrakt grad i overensstemmelse med filosofien bag Kommissionens meddelelse om gennemførelse af Fællesskabets miljølovgivning (KOM (96)500 endelig udg.), der forudså en rolle for Det Europæiske Miljøagentur og IMPEL på dette område og kan derfor accepteres.

Ændring nr. 16 og 17 vedrører ligeledes inddragelse af EMA og IMPEL. Ændring nr. 16 indfører et nyt pkt. VIIIa. I første stykke opfordres Kommissionen til i samarbejde med IMPEL, EMA og andre involverede parter at udarbejde minimumskriterier for kvalifikationer hos miljøinspektører. Kommissionen kan acceptere princippet heri, forudsat at henvisningen til EMA fjernes, da denne slags aktivitet ikke indgår i dets opgaver. Andet stykke af ændring nr. 16 vedrørende uddannelsesprogrammer for inspektører kan også principielt accepteres. IMPEL har allerede udført arbejde på dette område. (En lignende ændring blev foreslået af Det Økonomiske og Sociale Udvalg i dets udtalelse (pkt. 2.7)). Ifølge ændring nr. 17 skal EMA sammen med andre bidrage til vurderingen af, hvordan henstillingen virker på sigt, og dette kan accepteres.

Ændring nr. 24 der foreslår, at rapporter skal gøres offentligt tilgængelige senest 2 måneder efter inspektionen, kan principielt accepteres, forudsat det er underforstået, at disse rapporter skal færdiggøres inden 2 måneder efter anlægsbesøget, og at enhver anmodning fra offentligheden om en rapport, når den først er færdig, skal efterkomme direktiv 90/313/EØF, der siger, at sådanne oplysninger skal være tilgængelige så hurtigt som muligt efter en anmodning, dog senest 2 måneder efter.

¹ Det oprindelige forslag havde nummer KOM(98)772 endelig udg.

Ændringer foreslået af Europa-Parlamentet, som Kommissionen afviser

Ændring nr. 21 ændrer forslagets titel og form fra en henstilling til et direktiv. Kommissionen kan ikke acceptere **ændring nr. 2, 6, 7 og 18 til 21**, der alle vedrører ændring af forslagets form fra en henstilling til et direktiv. Tilsvarende kan Kommissionen heller ikke acceptere **ændring nr. 3, 13 og 15**, der er ændringer til indhold snarere end til form. Disse ændringer kommenteres i det følgende.

Ændring nr. 2, 6, 7 og 18 til 21 vedrører alle ændring af forslagets form fra henstilling til direktiv. Kommissionen har sammen med IMPEL og medlemsstaterne, nøje overvejet, hvilken form forslaget skulle have. Man besluttede til sidst at vælge en henstilling som den bedst egnede af følgende grunde:

- I betragtning af de store forskelle i inspektionsaktiviteter medlemsstaterne imellem var det ønskeligt at sikre, at der i første omgang blev foretaget et minimum af inspektionsopgaver idet der sandsynligvis til sin tid ville blive foreslået et rammedirektiv om inspektioner generelt (mindstekriterier, uddannelse osv.) i lyset af den erfaring, der høstes fra henstillingen.
- Medlemsstater uden højtudviklede inspektionssystemer måtte finde det vanskeligt øjeblikkeligt at overholde et direktiv. Det var bedst at tage højde for kapacitetsopbygning og -udvikling af de mindst udviklede systemer som et første trin.
- Der var stor modstand fra medlemsstaternes og IMPEL's side mod et direktiv.

Ændring nr. 3, 13 og 15 er indholdsmæssige ændringer. **Ændring nr. 3**, der indsætter en ny betragtning 7b, vedrører gennemførelse, som er medlemsstaternes og ikke Kommissionens ansvar. **Ændring nr. 13**, der vedrører behandling og lagring af data efter anlægsbesøg i stedet for de egentlige 'rapporter' gør Fællesskabets forslag mindre nøjagtigt og det taber i styrke. **Ændring nr. 15**, der henviser til 'kortfattede oplysninger' snarere end detaljeret rapportering om overensstemmelse med bestemte EF-retsskrifter, kan ikke accepteres, da formålet med inspektion er at afsløre, hvilke retsfor skrifter, der ikke er overholdt.

I teksten til det ændrede forslag er slettede dele gennemstreget og tilføjede dele er i fed skrift og understreget.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS HENSTILLING

OM MINDSTEKRAV FOR MILJØINSPEKTIONER I MEDLEMSSTATERNE

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130-S **175, stk. 1)**,

som henviser til forslaget fra Kommissionen²,

~~som henviser til udtalelse fra Europa-Parlamentet³,~~

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁴,

som henviser til udtalelse fra Regionsudvalget⁵,

som handler i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 189-C **251**, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Resolutionen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, af 1. februar 1993 om et program for Fællesskabets politik og handling inden for miljø og bæredygtig udvikling⁶ og Parlamentets og Rådets afgørelse om revisionen heraf⁷ understregede, hvor vigtigt det er at gennemføre Fællesskabets miljølovgivning ved hjælp af princippet om delt ansvar;
- (2) Kommissionens meddelelse til Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet om gennemførelse af Fællesskabets miljølovgivning⁸ af 5. november 1996, særlig stk. 29, foreslog, at der skulle fastlægges retningslinjer på fællesskabsplan for at bistå medlemsstaterne med at udføre inspektionsopgaver og derved reducere de nuværende store forskelle mellem medlemsstaternes inspektioner;
- (3) Rådet opfordrede i sin resolution af 7. oktober 1997 om affattelsen, gennemførelsen og håndhævelsen af Fællesskabets miljølovgivning⁹ Kommissionen til, med henblik på drøftelse i Rådet, at foreslå mindstekrav og/eller retningslinjer, især baseret på arbejdet i Den Europæiske Unions netværk for gennemførelse og håndhævelse af Fællesskabets miljølovgivning (IMPEL), for inspektionsopgaver udført i medlemsstaterne og mulige

² KOM (1998) 772 endelig udg. af 16.12.1998.

~~³ 16.9.1999~~

⁴ 28.4.1999 (**footnote to be numbered 3, as well as in text**)

⁵ 16.9.1999 (**footnote to be numbered 4, as well as in text**)

⁶ EFT C 138 af 17.5.1993. (**footnote to be numbered 5, as well as in text**)

⁷ EFT L 275 af 10.10.1998 (**footnote to be numbered 6, as well as in text**)

⁸ KOM (96) 500 endelig udg. af 22.10.1996. (**footnote to be numbered 7, as well as in text**)

⁹ EFT C 321 af 22.10.1997. (**footnote to be numbered 8, as well as in text**)

måder, hvorpå deres anvendelse i praksis kan kontrolleres af medlemsstaterne for at sikre en ensartet anvendelse og håndhævelse af miljølovgivning, og der er i Kommissionens forslag taget hensyn til et dokument vedtaget af IMPEL med titlen 'Mindstekrav ved inspektioner'¹⁰;

(3a) Det Europæiske Miljøagentur kan rådgive medlemsstaterne om udformning, etablering og udbygning af deres systemer for tilsyn med miljøbestemmelser, og det kan bistå Kommissionen og medlemsstaterne ved tilsyn med miljøbestemmelser gennem støtte til rapportering, således at denne rapportering samordnes;

- (4) med sin beslutning af 14. maj 1997¹¹ om Kommissionens meddelelse bad Parlamentet om lovgivning om miljøinspektioner; Det Økonomiske og Sociale Udvalg¹² og Regionsudvalget¹³ afgav positive udtalelser om Kommissionens meddelelse og fremhævede betydningen af miljøinspektioner;
- (5) inspektionsordninger og effektiv gennemførelse af inspektioner modvirker overtrædelser af miljølovgivningen, da det giver myndighederne mulighed for at identificere overtrædelser og håndhæve miljølove gennem sanktioner eller andre midler, og inspektioner er således et uundværligt led i lovgivningskæden og et effektivt instrument til at sikre ensartet overholdelse af fællesskabslovgivningen på miljøområdet overalt i Fællesskabet og undgå konkurrenceforvridning;
- (6) der er i øjeblikket stor forskel på inspektionsordningerne og -mekanismerne blandt medlemsstaterne, ikke kun hvad angår kapaciteten til at udføre inspektionsopgaver, men også i omfanget og indholdet af de gennemførte inspektionsopgaver, og i nogle få medlemsstater findes der slet ingen; dette forhold kan ikke anses for tilfredsstillende for målet med en effektiv og ensartet gennemførelse, anvendelse i praksis og håndhævelse af fællesskabslovgivningen for miljøbeskyttelse;
- (7) det er derfor nødvendigt i første fase at fremlægge et program med foranstaltninger vedrørende miljøinspektioner, der som retningslinjer i form af mindstekrav skal anvendes som et fælles grundlag for inspektionsopgavers ydeevne i medlemsstaterne;
- (8) Fællesskabets miljølovgivning forpligter medlemsstaterne til at anvende krav i forbindelse med bestemte udledninger eller aktiviteter, der måtte medføre sådanne; mindstekrav til tilrettelæggelse og udførelse af inspektioner skal i første fase overholdes for industrianlæg og andre virksomheder og anlæg, der under Fællesskabets miljølovgivning er underkastet krav om godkendelse, tilladelse eller licens hvad angår deres udledninger eller aktiviteter, der måtte medføre sådanne; det er ligeledes ønskeligt, at disse mindstekrav dækker inspektioner af nukleare anlæg, herunder anlæg i forsknings- og medicinsektorerne, foretaget af strålingsbeskyttelsesinspektorater, der er blevet oprettet af medlemsstaterne i medfør af Fællesskabets nukleare sikkerhedskontrol, der er vedtaget i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab;

¹⁰ November 1997. **(footnote to be numbered 9, as well as in text)**

¹¹ PE 259.215/63. **(footnote to be numbered 10, as well as in text)**

¹² ØSU 479/97 ENV/439 af 29. april 1997. **(footnote to be numbered 11, as well as in text)**

¹³ RU 437/96 endelig udg. af 11.-12. juni 1997. **(footnote to be numbered 12, as well as in text)**

- (9) for at gøre denne inspektionsordning effektiv skal der på forhånd planlægges miljøinspektionsaktiviteter i medlemsstaterne;
- (10) anlægsbesøg udgør et vigtigt led i miljøinspektionsaktiviteterne;
- (11) de oplysninger og den dokumentation, der forelægges af driftsherrer i de industrier, der er tilmeldt Fællesskabets ordning for miljøstyring og -revision¹⁴, kunne være en nyttig informationskilde i forbindelse med miljøinspektioner;
- (12) for at der kan drages konklusioner af anlægsbesøgene, skal der udarbejdes regelmæssige rapporter;
- (13) rapporter om inspektionsaktiviteter og offentlighedens adgang til oplysninger herom, er vigtige midler til via gennemskuelse at sikre inddragelse af borgerne, ikke statslige organisationer og andre berørte parter i gennemførelsen af Fællesskabets miljølovgivning; der skal være adgang til sådanne oplysninger i henhold til bestemmelserne i direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger¹⁵;
- (14) medlemsstaterne skal hjælpe hinanden administrativt med at gennemføre denne henstilling;
- (15) Kommissionen skal holde øje med anvendelsen og gennemførelsen af denne henstilling og rapportere herom til Rådet og Europa-Parlamentet så snart som muligt, efter at den har modtaget medlemsstaternes rapporter;
- (16) i overensstemmelse med subsidiaritets- og forholdsprincippet som fastsat i traktatens artikel 3b 5 samt i betragtning af forskellene i medlemsstaternes inspektionssystemer og -ordninger, kan den foreslåede foranstaltnings mål bedst gennemføres ved hjælp af vejledning på fællesskabsplan.

HENSTILLER AT:

I

Formål

Miljøinspektionsopgaver udføres af medlemsstaterne i henhold til de mindstekrav, der skal gælde for tilrettelæggelse, udførelse, opfølgning og offentliggørelse af resultaterne heraf, for derigennem at øge overensstemmelse med og bidrage til en ensartet gennemførelse og håndhævelse af Fællesskabets miljølovgivning i alle medlemsstater.

¹⁴ Rådets forordning (EØF) Nr. 1836/93 af 29. juni 1993 om industrivirksomheders frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøstyring og miljørevision - EFT L 168 af 10.7.1993, s. 1. **(footnote to be numbered 13, as well as in text)**

¹⁵ EFT L 158 af 23.6.1990, s. 56. **(footnote to be numbered 14, as well as in text)**

II

Anvendelsesområde og definitioner

1. Denne henstilling gælder for miljøinspektioner af alle industrianlæg og andre virksomheder og anlæg, hvis emissioner og/eller udledninger til miljøet, eller aktiviteter der måtte medføre sådanne, er omfattet af krav om godkendelse, tilladelse eller licens i henhold til Det Europæiske Fællesskabs lovgivning. Den gælder også for inspektioner af nukleare anlæg, herunder anlæg i forsknings- og medicinsektorerne. De benævnes alle i det følgende 'kontrollerede anlæg'.

2. I denne henstilling betyder 'miljøinspektion' en aktivitet, der indebærer:

a) check og fremme af kontrollerede industrianlægs overensstemmelse med miljøkrav i Fællesskabets lovgivning og i medlemsstatens love, forordninger, anordninger, direktiver, forbud, godkendelser, tilladelser og/eller licenser, der gennemfører eller anvender sådanne miljøkrav (i det følgende benævnt 'EF-retskrav')

b) overvågning af kontrollerede industrianlægs miljøvirkninger for at afgøre, om der er behov for yderligere inspektion eller håndhævelse (herunder ændring eller inddragelse af en godkendelse, en tilladelse eller en licens) for at sikre overensstemmelse med EF-retskravene.

c) udførelse af aktiviteter til ovenstående formål omfatter:

- anlægsbesøg
- miljøkvalitetsovervågning
- hensyntagen til miljørevisionsrapporter og miljøredegørelser
- hensyntagen til og efterprøvning af eventuel selvovervågning udført af eller på vegne af driftsherrer af kontrollerede anlæg
- vurdering af de aktiviteter og operationer, der udføres på det kontrollerede anlæg
- check af relevant infrastruktur, vedligehold af udstyr og anlægsstyringens tilstrækkelighed
- check af relevante optegnelser, som driftsherrer af kontrollerede anlæg fører.

3. Miljøinspektioner, herunder anlægsbesøg, kan være

- rutinemæssige, dvs. udføres som led i et inspektionsprogram
- ikke rutinemæssige, dvs. udføres i tilfælde af klager, i forbindelse med udstedelse, fornyelse eller ændring af en godkendelse, tilladelse eller licens, eller ved undersøgelse af ulykker, hændelser og tilfælde af ikke overensstemmelse.

4.a) Miljøinspektioner kan foretages af den statsmyndighed, enten på nationalt, regionalt eller lokalt plan, der oprettes eller udpeges af medlemsstaten, og som har ansvaret for de spørgsmål, der omfattes af denne henstilling.

b) De organer, hvortil der henvises i stk. a), kan i overensstemmelse med deres nationale lovgivning uddelegere opgaverne i medfør af denne henstilling til at blive udført under deres myndighed og overvågning af enhver juridisk person omfattet af enten offentlig eller privat ret, forudsat personen ikke har personlig interesse i resultaterne af de inspektioner, den udfører.

c) De under a) og b) omhandlede organer defineres som 'inspektionsmyndigheder'.

5. I denne henstilling forstås ved 'driftsherre for et kontrolleret anlæg' en fysisk eller juridisk person, der driver eller styrer det kontrollerede anlæg eller, hvis der er bestemmelser herom i national lovgivning, den til hvem der er blevet delegeret afgørende økonomiske beføjelser over den tekniske drift af det kontrollerede anlæg.

III

Tilrettelæggelse og udførelse af miljøinspektioner

1. Medlemsstaterne sørger for, at miljøinspektioner sigter mod at nå et højt miljøbeskyttelsesniveau, og træffer til denne ende de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at miljøinspektioner af kontrollerede anlæg tilrettelægges og udføres i overensstemmelse med afsnit IV, V, VI, VII og VIII i denne henstilling.

2. Medlemsstaterne bistår hinanden administrativt med at udføre retningslinjerne i denne henstilling gennem udveksling af relevante oplysninger og eventuelt inspektører.

3. For at imødegå retsstridige grænseoverskridende metoder på miljøområdet fremmer medlemsstaterne i samarbejde med IMPEL og Kommissionen samordningen af inspektioner og inspektionstjenester mellem medlemsstaterne.

IV

Miljøinspektionsplaner

1. Medlemsstaterne skal sikre, at miljøinspektionsaktiviteter planlægges i forvejen ved til enhver tid at have en plan eller planer for inspektioner, der dækker hele medlemsstatens territorium og alle kontrollerede anlæg. Sådanne planer skal være tilgængelige for offentligheden i henhold til bestemmelserne i direktiv 90/313/EØF om fri adgang til miljøoplysninger.

2. Sådanne planer opstilles på nationalt, regionalt eller lokalt plan, men medlemsstaterne skal sikre, at deres plan eller planer gælder for alle miljøinspektioner af kontrollerede anlæg på deres territorium, og at de under afsnit II 4) nævnte myndigheder udpeges til at foretage disse inspektioner.

3. Miljøinspektionsplaner skal baseres på følgende:

a) overholdelse af EF-retskravene

b) et register over kontrollerede anlæg på planområdet

- c) en generel vurdering af større miljøproblemer på planområdet og en generel oversigt over det kontrollerede anlægs overholdelse af EF-retskravene
 - d) præstationsindikatorer og data fra tidligere inspektioner.
4. Miljøinspektionsplaner skal:
- a) være hensigtsmæssige for de ansvarlige myndigheders inspektionsopgaver og tage hensyn til de pågældende industrianlæg og deres emissioners og udledningers risici og miljøvirkninger.
 - b) tage hensyn til relevante foreliggende oplysninger i forbindelse med specifikke anlæg eller typer af kontrollerede anlæg, såsom rapporter fra kontrollerede anlægs driftsherrer til myndighederne, data fra selvovervågning, miljørevisionsrapporter og miljøredegørelser, navnlig dem fra de kontrollerede anlæg, der er tilmeldt Fællesskabets miljøstyrings- og -revisionsordning, resultater af tidligere inspektioner og rapporter om miljøkvalitetsovervågning.
5. Hver miljøinspektionsplan skal som minimum:
- a) definere det geografiske område, den dækker, der måtte være hele eller dele af en medlemsstats territorium
 - b) dække en fastlagt tidsperiode, dog højst et år
 - c) omfatte specifikke bestemmelser for revision
 - d) identificere de specifikke anlæg eller typer kontrollerede anlæg
 - e) indeholde bestemmelser om programmer for rutinemæssige miljøinspektioner, herunder inspektionshyppigheder for forskellige typer af anlæg og for kontrollerede anlæg
 - f) indeholde bestemmelser for og skitsere proceduren for ikke rutinemæssige inspektioner, såsom efter klager, uheld, begivenheder, ikke overensstemmelse og til tilladelsesformål.

V

Anlægsbesøg

1. Medlemsstaterne sikrer, at følgende kriterier overholdes ved alle anlægsbesøg:
- a) overholdelse af EF-retskrav, der er relevante for den pågældende inspektion, skal checkes grundigt
 - b) hvis anlægsbesøg foretages af mere end et miljøinspektionsorgan, skal de relevante myndigheder udveksle oplysninger, således at de er bekendte med hinandens aktiviteter og så vidt muligt koordinerer anlægsbesøgene og andet miljøinspektionsarbejde
 - c) resultaterne af anlægsbesøgene skal indgå i rapporter, der udarbejdes i overensstemmelse med afsnit VI, og udveksles mellem de relevante inspektions-, håndhævelses- og andre myndigheder (nationale, regionale og lokale).

d) inspektører og andre, der er bemyndiget til at udføre anlægsbesøg, skal have adgangsrret til anlæg og oplysninger med henblik på miljø.

2. Medlemsstaterne sikrer, at anlægsbesøg foretages regelmæssigt af inspektionsmyndigheder som led i deres rutinemæssige miljøinspektioner, og at følgende supplerende kriterier overholdes ved sådanne rutinebesøg:

a) der bør følges en integreret fremgangsmåde, hvor hele spektret af miljøvirkninger undersøges, for så vidt som det er i overensstemmelse med EF-retskravene, miljøinspektionsprogrammerne og inspektionsorganernes organisatoriske ordninger

b) anlægsbesøg skal sigte mod at fremme og udvide anlægsoperatørernes kendskab til og forståelse af relevante EF-retskrav og miljøets sårbarhed, og af deres virksomheds miljøvirkninger

c) risikoen ved og virkningerne på miljøet af kontrollerede anlæg skal overvejes for at vurdere effektiviteten af gældende krav i godkendelser, tilladelser eller licenser, og for at afgøre, om det er nødvendigt med forbedringer eller ændringer i disse krav.

3. Medlemsstaterne skal sikre, at der foretages ikke rutinemæssige anlægsbesøg i følgende tilfælde:

a) alvorlige miljøklager skal undersøges af de relevante inspektionsmyndigheder, så hurtigt som muligt efter at myndighederne har modtaget sådanne klager

b) undersøgelse af alvorlige miljømæssige ulykker, hændelser og tilfælde af ikke overensstemmelse så hurtigt som muligt efter at de relevante inspektionsmyndigheder har fået kendskab hertil

c) som led i afgørelse af, om og under hvilke betingelser der gives en første godkendelse, tilladelse eller licens til en proces eller aktivitet på et kontrolleret anlæg eller dets foreslåede beliggenhed

d) før genudstedelse, fornyelse eller ændring af godkendelser, tilladelser eller licenser.

VI

Rapporter og konklusioner efter anlægsbesøg

1. Medlemsstaterne skal sikre, at inspektionsmyndighederne udarbejder en rapport af hvert anlægsbesøg med resultaterne heraf, om hvorvidt der er overensstemmelse med EF-retskravene, en vurdering heraf og konklusion om, hvorvidt der kræves yderligere handling, såsom håndhævelsesprocedurer, herunder sanktioner, udstedelse af en ny eller revideret godkendelse, tilladelse eller licens, herunder eventuelle yderligere besøg på anlægget.

2. Medlemsstaterne skal sikre, at disse rapporter registreres skriftligt og opbevares i en lettilgængelig database, meddeles til driftsherren af det pågældende kontrollerede anlæg og gøres tilgængelige for offentligheden i henhold til bestemmelserne i direktiv 90/313/EØF om fri adgang til miljøoplysninger. **Rapporter færdiggøres senest to måneder efter anlægsbesøget.**

VII

Undersøgelser af alvorlige ulykker, hændelser og tilfælde af ikke overensstemmelse

1. Medlemsstaterne skal sikre, at de relevante inspektionsmyndigheder undersøger alvorlige ulykker, hændelser og tilfælde af ikke overensstemmelse med EF-lovgivningen, uanset om myndighederne får kendskab hertil gennem en klage eller på anden vis, for at:
 - a) tydeliggøre årsagerne til hændelsen og dens miljøvirkninger, og eventuelt bestemme relevant ansvar og muligt skadesansvar for hændelsen og miljøvirkningerne, og sende konklusionerne til den myndighed, der er ansvarlig for håndhævelse, hvis det er en anden end inspektionsmyndigheden
 - b) mindske og om muligt afhjælpe miljøvirkningerne af hændelsen gennem fastlæggelse af passende foranstaltninger, som driftsherren(-erne) og myndighederne skal træffe
 - c) afgøre hvilke foranstaltninger, der skal træffes for at forebygge yderligere ulykker, hændelser og ikke overensstemmelse
 - d) gå videre med håndhævelsesproceduren eller eventuelle sanktioner.
2. Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den relevante inspektionsmyndighed følger op på inspektioner og checker, at driftsherren foretager de passende foranstaltninger i medfør af en ulykke, en hændelse eller et tilfælde af ikke overensstemmelse og inspektionsmyndighedens undersøgelse heraf.

VIII

Rapportering af miljøinspektionsvirksomhed generelt

1. Medlemsstaterne skal to år efter den dato, der er angivet i afsnit X forelægge en rapport for Kommissionen om deres erfaring med gennemførelsen af denne henstilling. Rapporten skal udfærdiges under størst mulig anvendelse af de oplysninger, der er til rådighed fra regionale og lokale inspektionsorganer.
2. Disse rapporter skal gøres tilgængelige for offentligheden og skal navnlig omfatte følgende oplysninger:
 - a) kvantitative data om personalet og andre ressourcer i inspektionsorganet,
 - b) detaljerede oplysninger om inspektionsorganets rolle og arbejde med fastlæggelse og gennemførelse af relevante inspektionsplaner,
 - c) sammenfattede oplysninger om de udførte miljøinspektioner, herunder antallet af anlægsbesøg, antallet af inspicerede kontrollerede anlæg (efter type) og anslået tidsrum for, hvornår alle kontrollerede anlæg af den type vil være inspiceret,
 - d) graden af kontrollerede anlægs overensstemmelse med EF-retskrav, som det fremgår af de udførte inspektioner og af andre oplysninger, som den ansvarlige myndighed måtte have, med henvisning til de kontrollerede anlægs beliggenhed og type, til eventuelle særlige EF-retskrav, der ikke er efterkommet og i hvilket omfang,

- e) resume af de foranstaltninger, der er truffet som resultat af ulykker, hændelser og ikke overensstemmelse, herunder hvilket antal det drejede sig om, samt
- f) en evaluering af inspektionsplanernes fordele eller ulemper hvad angår inspektionsorganet med eventuelle henstillinger til fremtidige planer.

VIIIa

1. IMPEL (Den Europæiske Unions Netværk for gennemførelse og håndhævelse af miljølovgivning) udarbejder hurtigst muligt og i samarbejde med Kommissionen og andre involverede parter minimumskriterier for kvalifikationer hos miljøinspektører, der udpeges til at foretage miljøinspektioner på vegne af eller under kompetente myndigheders tilsyn.

2. Medlemsstaterne udarbejder hurtigst muligt i samarbejde med IMPEL, Kommissionen og andre involverede parter uddannelsesprogrammer for at imødekomme behovet for kvalificerede miljøinspektører.

IX

Kommissionens gennemgang af mindstekravene

Kommissionen foretager en gennemgang af anvendelsen og effektiviteten af denne henstilling så hurtigt som muligt efter at have modtaget medlemsstaternes rapporter omhandlet i afsnit VIII ovenfor, med henblik på at udvikle mindstekravene yderligere med hensyn til deres anvendelsesområde i lyset af de høstede erfaringer fra anvendelsen og under hensyntagen til eventuelle bidrag fra berørte parter, herunder IMPEL **og Det Europæiske Miljøagentur.**

X

Gennemførelse

Medlemsstaterne opfordres til at gennemføre denne henstilling senest tolv måneder efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende og meddele Kommissionen herom sammen med oplysninger om miljøinspektionsordninger, der allerede eksisterer, eller som er planlagte.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand